

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie II Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSR,

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2015 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym
skargi dłużników na orzeczenie referendarza
sądowego z dnia 15 września 2014 r.

w sprawie z wniosku wierzyciela S.A. w Warszawie
z udziałem dłużników

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu
postanawia:

1. zmienić postanowienie referendarza sądowego z dnia 15 września 2014 r. i wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr WIN/00/006840/13 z 25.08.2014 r. oddalić w całości.
2. zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużników solidarnie kwotę 50 (pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.
3. zwrócić dłużnikom solidarnie ze Skarbu Państwa - kasy tut. Sądu nadpłaconą opłatę od skargi w kwocie 50 zł.

UZASADNIENIE

Skarga okazała się zasadna, chociaż nie można podzielić wszystkich zarzutów w niej podniesionych.

W pierwszej kolejności należy wskazać, jak podnieśli skarżący w piśmie z 20.04.2015 r., iż wyrokiem z 14.04.2015 r. sygn. akt P 45/12 Trybunał Konstytucyjny RP uznał, że art. 96 ust. 1 i 97 ust. 1 ustawy z dn. 29.08.1997 r. Prawo bankowe są niezgodne z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. Co prawda TK stwierdził, że przepisy te tracą moc z dniem 1.08.2016 r., jednakowoż samo obalenie zgodności ww. norm ustawowych z Konstytucją RP zostało przez Trybunał obalone. Sąd w niniejszym składzie przychylił się do stanowiska orzecznictwa, zgodnie z którym w określonym stanie faktycznym sąd może, a nawet powinien zrobić z orzeczenia TK, wydanego z klauzulą odraczającą, użytek z chwili jego ogłoszenia, tj. pominąć niekonstytucyjny przepis (patrz wyrok NSA z dnia 23 lutego 2006 r., sygn.

II OSK 1403/05; wyrok NSA z dnia 25 czerwca 2003 r., sygn. II SA 564/03 niepubl., wyrok WSA w Gdańsku z dnia 8 stycznia 2009 r., sygn. III SA/Gd 191/08, wyrok SN z dnia 25 sierpnia 2011 r., sygn. II CNP 11/11, wyrok NSA z dnia 17 czerwca 2011 r., sygn. I OSK 2076/10, wyrok NSA z dnia 9 czerwca 2011 r., sygn. I OSK 1822/10, wyrok NSA z dnia 17.11.2010 r., sygn. I OSK 108/10, wyrok WSA w Warszawie z dnia 1 czerwca 2010 r., sygn. akt VII SA/Wa 535/10, wyrok WSA w Krakowie z dnia 26 maja 2009 r., sygn. I SA/Kr 96/09 oraz R. Hauser, J. Trzeciński, *Prawotwórcze znaczenie orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego w orzecznictwie NSA*, wyd. LexisNexis W-wa 2008, str.65-87, M. Rzewuska i M. Rzewuski, *Dopuszczalność odmowy zastosowania przez sąd powszechny przepisu niekonstytucyjnego o odroczonej derogacji - aspekty intertemporalne*, *Radca Prawny* 2010/6/36, J. Sobczak, *Koniec z dyskryminacją mężczyzn w prawie emerytalnym - wpływ wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23 października 2007 r. na orzeczenia sądowe*, *PiZS* 2008/2/25).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd stanął na stanowisku, że wierzyciel nie miał prawa wystawić bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również nie mogła mu być nadawana sądowa klauzula wykonalności. Stąd też orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 767^{3a} k.p.c.

Abstrahując od powyższego, należy dodatkowo zgodzić się z dłużnikami, że przedstawione im w dniu 15.05.2007 r. oświadczenie o poddaniu się egzekucji zostało sformułowane sprzecznie z dyspozycją obowiązującego w tym czasie art. 97 ust. 2 Prawa bankowego. Jak stanowiło bowiem zdanie 1 tegoż przepisu *Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności*. Jak słusznie zauważyli dłużnicy, wierzyciel posługiwał się w tej mierze tekstem oświadczenia nieuwzględniającym zmiany zaszelej w dniu 1.05.2004 r. Do tej daty *Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę, do której dłużnik poddaje się egzekucji, wraz z ostatecznym terminem, do którego bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny*. Skoro oświadczenie dłużników nie zawierało wszystkich ustawowych elementów, nie mogło stanowić podstawy do nadania b.t.e. sądowej klauzuli wykonalności (vide art. 97 ust. 1 Prawa bankowego). Również z tego powodu orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 767^{3a} k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 770 k.p.c. O zwrocie nadpłaconej opłaty sądowej orzeczono na podstawie art. 80 ust. 1 u.k.s.c.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność

SEKRETARZ SĄDOWY

Izabela Bojanowska